

Quintus actus

P Luxuria & petulantia. Luxuria a luxu. i. supfluitate derivatur. Lascivia autem designat quendam petulantiam & importunitatem flagitiose dignam nimis exultatione & delectando in sua impudicitate haec in differencia non observatur sed indifferenter illis duobus vitium pro eodem significatio. **q** Defluit plus De fluis amens. **r** Quid ais Ais dicimus de his qui vana loquuntur. **s** Fiat. Concessio irati aduersus penitentem. **t** Dictis consuetabitur. Dictis. i. per dicta non autem verbis ut seruus. quia liberi verbis oburgandi sunt. serui vero verberibus puniendi. **v** Sed syrus. Apostopesis est iracundia syrus. i. puniam. **x** Quid est. Modus interrogandi. quod cum. i. punies. **y** Si viuo Subiungit affirmationem. **z** Adeo deperit. Hoc verni liter more senum iratorum lege & intellige contrarium. **z** Vidue mulieri. Bona persona abiecta delegit quae ludibrio habet. Et quia mulier & quia orbara viro

quā obrem id faciam. Mene. gn ego vero quam obrem id facias. nescio.
CHRE. ego ne: vt illius animū qui nūc luxuria & lasciuia defluit. retūdam / & redigam. vt quo se vortat nesciat. ME. Quid agis? CHREM. Mitte. ac sine me in hac re gerere mihi morē. ME. Sino. ita ne vis? Chr. ita. MENE. fiat. Chre. Age iam vxorē vt accersat. pparet se. hic ita vt liberus est aequū. dictis consuetabit. sed syrus. ME. Quid eum? Chre. ego ne si viuo: adeo exornatū dabo / adeo de sepexum. vsq; dum viuat meminerit semper mei. qui sibi me pro ridiculo ac delectamento putat. nō. ita me dii ament. auderet facere hac vidue mulieri quae in me fecit.

In scena. XIX

Restat vt tranquillitas rerum omnium habeat reliquū et vt filius Clitipho verbis patris pteritus in via redeat & vxorē ducat. Re laeu autem Menedemi se praese esse abdicatū. putat & sic ingit Clitipho. Ita ne & c. **a** Tandem. Expletiva consuetio. Et habet aliquid quod vrgens & accelleras. q. d. paucis inde: ac si essent vltima verba ne me longis exorsis de sine Cicero. Quousque tandem abutere Cautilima. p. n. Alias ponit. prius. vt in quā ciuitate tandem arbutrare viuere. Nōnūq; p. saltē. **c** Vulgo faciunt Ad purgationē peccati si nihil aliud habemus argumentū ab exemplo aliorum sumimus qui id eam faciunt

CLITIPHO MENEDEMVS CHREMES SIRVS

Ta netadē q̄so ē menedeme. vt pater tā in breui spacio oēm de me eiecerit aim patris: qd nā facinus? qd ego tātū sceleris admisi miser: vulgo id faciūt. MEN. Scio tibi esse hoc grauius multo,

Admissi. Auxesis ē plus est admittere q̄ facere. alibi haec admittere indigna.